

РЕШЕНИЕ

№ 5324

гр. София, 19.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 64 състав, в публично заседание на 18.08.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калинка Илиева

при участието на секретаря Спасина Иванова, като разгледа дело номер **6758** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно - процесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 46а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България (ЗЧРБ).

Образувано е по жалба на Л. Е., принудително настанен в Специален дом за временно настаняване на бежанци (СДВНЧ) при Дирекция "Миграция" – МВР срещу заповед № 5364з-1427/4.7.2021 г. на директора на дирекция „Миграция“ при МВР, с която е продължена принудителна административната мярка /ПАМ/ "принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ" за срок от 6м., считано от 6.7.2022 г.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна. В нея административният орган се е позовал единствено на чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ, но от позоваването на цитирана норма без конкретизация не може да се направи извод в какво се изразява отказът от съдействие от негова страна; по отношение на какви процедури е било необходимо участието му.

В случай, че се визира единствено несъгласие от страна на жалбоподателя, се сочи, че не е необходимо такова. Нежеланието за доброволно връщане не може да се приема като отказ от съдействие. Задължение на административния орган е да подготви и осигури изпълнението на ПАМ.

Дори и да се приеме, че желанието на жалбоподателя за съдействие е предпоставка за налагане на ПАМ, то това не може да обоснове извод, че при липса на такова следва да се наложи ПАМ за още 6 м. Органът не е предложил алтернатива, поради която тази пречка да бъде преодоляна, което е и предпоставка за налагане на ПАМ. В

случай, че не е възможно това, следва да бъде постановено незабавно освобождаване. Използването на задържане с цел извеждане от страната когато съществува не възможност извеждането да бъде осъществено е необосновано; следва да се спазва принципа на пропорционалност.

Липсват мотиви по какъв начин е прието, че срокът следва да бъде продължен на 6 м. като органът следва да изложи такива доколкото му е предоставена оперативна самостоятелност относно определянето на конкретния срок.

От заповедта не става ясно дали са изследвани алтернативни ефективни мерки и защо е прието, че не могат да се наложат по-леки.

Ответникът по жалбата – директорът на дирекция „Миграция“, я оспорва. Твърди, че заповедта е издадена в съответствие с материално-правните норми и с целите на закона. Необходимо е да бъдат предприети по-нататъшни действия, насочени към извеждане на чужденеца. Той първоначално е бил идентифициран като либийски гражданин, впоследствие е посочил, че е марокански. Предстои да се осъществи контакт с Кралство М.. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Прокуратурата на РБ, чрез СГП не взе становище по жалбата.

Административен съд София-град, като обсъди доводите на страните и събраните по делото писмени доказателства приема за установена следната фактическа обстановка: Със заповед № 5364з-1427/4.7.2021 г. на директора на дирекция „Миграция“, СДВР, МВР е продължена ПАМ "принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ" за срок от 6м., считано от 6.7.2022 г. Като мотив за заповедта е послужило предложение рег. № 5364р-13960/4.7.2022 г. Видно от това предложение, е констатирано, че:

„Чужденецът няма предишно настаняване в СДВНЧ във връзка с организиране изпълнението на наложени ПАМ по ЗЧРБ.

При извършените справки в информационните фондове на МВР е установено, че няма данни същият да има образувани производства по Закона за убежището и бежанците.

Л. Е. не разполага с документ за самоличност и не е изявил желание да се завърне в страната си на произход.

След проведена среща с г-н М. Б., консул в посолството на Л. в [населено място] на 19.07.2021 г., настаненият в СДВНЧ-С. чужденец не е установен като либийски гражданин. Срещата е отразена в докладна записка рег.№ 5364р-13947/21.07.2021 г.

При проведена беседа с цел установяване на самоличност, Л. Е. е показал познания относно географските особености и национални символи на Кралство М., от което може да се направи обосновано предположение, че същият е гражданин на Кралство М..

.....

Към настоящият момент от посолство на Кралство М. не се предприемат насилствени мерки, целящи принудителното връщане в М. на лица, които не желаят доброволно да се завърнат в страната на произход, което за момента се явява пречка за изпълнение на наложената ПАМ. Същото е видно от докладна записка рег.№ 5364р-7104/12.04.2021 г.

Към момента спрямо чужденеца не могат да бъдат приложени алтернативите па предвидените в чл. 44, ал. 5, т. 1, т. 2 и т. 3 от ЗЧРБ обезпечителни мерки, тъй като в Дирекция „Миграция“-МВР не е постъпвала декларация от български граждани с нотариална заверка на подписа за осигуряването на жилище и финансова издръжка на чуждия гражданин през време на престоя му в Република България, както и искане за замяна на заповедта за принудителното му настаняване с ежеседмично явяване в

териториалната структура на МВР по местопребиваване. Същият не разполага с парични средства, поради което не може да внесе лично или чрез трето лице парична гаранция в срок и в размер, определени с правилника за прилагане на ЗЧРБ и не може да предаде във временен залог валиден паспорт или друг документ за пътуване в чужбина, който получава обратно при изпълнение на връщането или експулсирането, поради липса на валиден такъв.

Налице е хипотезата опасност чужденецът да се укрие, предвидена като основание в чл. 44, ал. 6 от ЗЧРБ, при вземане на решение от страна на административния орган за принудително настаняване на чуждия гражданин с наложена ПАМ в СДВНЧ, а не на друга по-лека административна мярка. Чл. 3, т. 7 от Директива 2008/115/ЕО определя че „опасност от укриване“ е наличието в конкретен случай на основания, които са породени от обективни критерии, определени в законодателството, да се смята, че гражданин на трета страна, по отношение на когото са образувани процедури за връщане, може да се укрие. Съгласно § 4в от Допълнителните разпоредби към ЗЧРБ, опасност да се укрие чужденец, спрямо когото е наложена принудителна административна мярка е налице, когато с оглед на фактическите данни може да се направи обосновано предположение, че същото лице ще се опита да се отклони от изпълнението на наложената мярка. В конкретния случай опасността от укриване все още е налице.

Пречка за изпълнението на наложената принудителна административна мярка по ЗЧРБ „Връщане“ се явява неустановената самоличност, липсата на валиден документ за задгранично пътуване, както и нежеланието на чужденеца да съдейства за изготвянето на такъв пред компетентните органи.“

Със заповед № 1181/5.7.2021 г. на директора на дирекция „Миграция“, МВР е постановено жалбоподателят да бъде настанен първоначално в Специален дом за временно настаняване на чужденци – С. - до създаване на необходимата организация за напускане на Република България и завръщане в страната по произход. Заповедта е издадена с оглед на наложена на 5.7.2021 г. ПАМ „връщане“, която да се изпълни в страната по произход - Л..

Със заповед № 5364з-2694/29.12.2021 г. е продължено принудителното настаняване в СДНВЧ на жалбоподателя с още 6 м.

В с.з. от 18.8.2022 г. жалбоподателят изрично посочи, че е гражданин на Кралство М.. При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок. Заповедта е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 44, ал. 1 ЗЧРБ, в предписаната от закона форма. Действително, в нея е посочено, че се издава на основание чл. 44, ал. 8, изр. 3 ЗЧРБ. Следва да се отбележи обаче, че заповедта препраща към мотивите на предложението от 4.7.2022 г., цитирано по-горе, както и че изрично е посочено, че се издава поради това, че независимо от положените усилия изпълнението на ПАМ ще продължи по-дълго поради това, че е налице отказ от съдействие. Ето защо съдът намира, че е неоснователно твърдението в жалбата за немотивираност на заповедта. В нея, както и в предложението, към което препраща, е посочен изрично и подробно е описан фактическият състав, поради което е прието, че следва да бъде издадена оспорената заповед, поради което следва да се приеме, че отговаря на специалните изисквания на чл. 44, ал. 10 ЗЧРБ.

Не се установява наличието на съществени процесуални нарушения на съдопроизводствените правила.

По материалната законосъобразност на заповедта.

Процесната заповед е издадена на основание чл. 44, ал. 8, изр. 3-ро ЗЧРБ, предвиждащо, че По изключение, когато лицето отказва да съдейства на компетентните органи или има забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране към датата на изтичане на разрешенния срок на принудителното настаняване по ал. 6, директорът на дирекция "Миграция" може да издаде заповед за продължаване на принудителното настаняване в специалния дом за срок не по-дълъг от допълнителни 12 месеца..

Следователно, тази норма предвижда наличието на поне една от посочените по-горе предпоставки, които да послужат като основание за издаване на заповед, каквато е обжалваната, а именно – забавяне при получаване на необходимите документи за връщане или експулсиране или отказ за съдействие.

Видно от установената фактическа обстановка, жалбоподателят е отказал да съдейства на компетентните органи /така и докладни записки от 29.12.2021 г. и от 15.4.2019 г./, което от своя страна води до възпрепятстване получаването на необходимите документи за връщане или експулсиране – т.е. налице са предпоставките по чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ за продължаване на наложената ПАМ. От страна на жалбоподателя не бяха представени и нови доказателства, от които да се оборят направените и описани по-горе констатации. Жалбоподателят и пред настоящия състав не изяви воля или представи доказателства, от които да е видно, че е оказал или готов да окаже съдействието по чл. 44, ал. 8 ЗЧРБ, като осъществяването на този факт зависи единствено от неговото поведение. Същевременно се установява, че единствено липсата на съдействие от негова страна, респ. – нежеланието му да се върне в страната представлява пречка за издаване на документи от Кралство М. /така докладната от 4.7.2022 г./, в която се сочи, че от страна на Кралство М. не се предприемат насилствени мерки, целящи принудителното връщане там на лица, които не желаят доброволно да се завърнат в страната на произход.

На следващо място, видно от предложението от 4.7.2022 г. са изложени конкретни мотиви относно невъзможността за прилагане алтернативните хипотези на чл. 44, ал. 5, т. 1-3 ЗЧРБ. В случая не са представени доказателства, оборващи констатациите за наличие на отрицателните факти по посочените норми, а именно – че жалбоподателят притежава жилище, средства за внасяне парична гаранция или лични документи.

Описаните обстоятелства са и от категорията на тези по чл. 3, т. 7 от Директива 2008/115/ЕО и § 1, т. 4в от ДР на ЗЧРБ, които обосновават извода, че е налице опасност жалбоподателят ще се опита да се отклони от изпълнение на наложената му ПАМ.

Ето защо и при съвкупната преценка на обсъдените по-горе доказателства съдът намира, че жалбата е неоснователна.

По разноските. Предвид изхода на спора и на основание чл. 78, ал. 8 ГПК, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 лв.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 64-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Е., роден на 2.3.1992 г., ЛНЧ [ЕГН], принудително настанен в Специален дом за временно настаняване на бежанци при дирекция "Миграция" – МВР срещу заповед № 5364з-1427/4.7.2021 г. на директора на дирекция „Миграция" при МВР, с която е продължена принудителна административната мярка "принудително настаняване на чужденец в СДВНЧ" за срок от бм., считано от 6.7.2022 г.

ОСЪЖДА Л. Е., роден на 2.3.1992 г., ЛНЧ [ЕГН] да заплати на Министерството на вътрешните работи сумата от 100 лв. разноски.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

При подаване на жалба, тя следва да бъде придружена с доказателства за внесена по сметка на ВАС такса от 70 лв. При непредставяне на доказателства жалбата следва да бъде върната.

СЪДИЯ: